

ROLAND MUSTA

8915-1

M 98

NËPËR
AGIME

8915-1

M 98

ROLAND MUSTA

NËPËR AGIME

(Poezi)

LIBRARI E SHKËTIT
TË SHKËTIT

~~46503~~
13858

SHËTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

PERSËRI

1.

Agimi çeli tej në horizont
Me buzëqeshje
Sheshi i madh u ngjye mëngjezi,
nga zërat zhurmëron,
Përsëri në udhët na thërresin.
Derdhu buzëqeshje nëpër fusha
Se rinia
vërshoi në aksione,
Llampa dhe pëllumba
mban në duar
Të ndriçojë guvat
edhe honet!
Kështu ndodh gjithmonë
me rininë
Që hedh shtat aksioneve të blerta,
Dhe përhap në maja krenarinë,
Kur ngjit vrullshëm
lartësitë e kthjellta.

2.

Ti e di,
tani erdh sërish vera
Dhe ne do shkojmë
të parët në aksion.
Ku mbi supe
flamujt shpälös ëra
Dhe qyteza zjen
gjer natën vonë.
Të kujtohet vitin e kaluar?...
Sa traversa shtruan mbi trase,
Dhe kur vrisje ti të voglat duar
Mua,
të menduar shpesh më pe...
Flinim në baranga pupuliti
Që me duart tona,
vetë i ngritëm.
Dhe të kaltrat ëndrra i fladiti
Era,
që harlisej me dritën...
Me ne ish dhe cuca malësore
Që zbriti nga rrafsh' i Dukagjinit
Me 'të këngës
sa herë ja mora,
Kur së bashku në qytezë vinim...
Ajo ra...
dhe ne mund të binim
Tek rritej traseja e lartë,
Dhe rininë
përjetësisht ta linim
Përmbi tokën tonë si dhuratë.
Ti e di,
ky është ligji ynë.

4

PARTISË SIMË

Më thërret koha
të shkruaj
poema të reja,
Ku fark' e revolucionit
çdo varg të ndrisë,
Këtu unë frymëzimin e gjej,
Në epokën e madhe të partisë.
Dyndje mendimesh
vërshojnë rreth meje,
Si formacionet e ushtarëve në luftime,
Të gatshme për front,
pa rënë buria,
Armikun të vrasin me predhën e parë,
Të mbetet i shënjtë
ideali,
partia!

* * *

Kohrat pollën regjime,
mbretërira
Dhe me gojën e tyre të lashtë
i përpinë,

Në kohrat që erdhën
Revolucionet gjëmoi breshëria,
lindën

PARTINË.

* * *

Si skulptori që gdhendi veprën me daltë,
Ku të gjallë shohim
të renë aktiviste,
Mendim' i partisë
i thellë,
i qartë,
Mbi atdheun gdhend
të ardhmen komuniste.
Motet me erëra,
ditët me shtrëngata
Ty të hodhën mbi kokë
veç brymë vitesh,
Por forca jote frëngëllon si shpata,
Arterie ke popullin,
përpjetë do rritesh!
Në ritmet e kuqe të pesëvjeçarëve,
Në fishkëllimat gri të sirenavë
Fjala jote shpërthen si fishekzare
Mbi tokën e lashtë,
ndrit kulmet e antenave,
Dhe kaq dritë s'panë kurrë këta male,
Kaq këngë,
bukë
dhe krenari,

Diva sot janë bërë hidroçentralet,
Që shpërndajnë gëzimin
jugë-veri.

* * *

Unë jam ushtar agjikator,
Njeriu i shqetësuar
i alarmeve,
Për të mbrojtur ty
dhe trollin arbëror
Supit me kallo mbaj rrypat e armëve.
Si ta vazhdoj më tej këngën për ty,
Kur t'i mbart kaç heroizma,
Që gërshetohen me jehonën partizane...
Ndofta të këndoje aq mirë nuk di,
Por luftëtar,
unë jam
dhe në tufane.
Marshojmë.
Gjithmonë përpara,
me ballin lart
Agime ngjyrë flake
për në vijnë,
Partia—
vullkani më i zjarrtë,
Partia —
konstelacion vigan
për Shqipërinë!

1966.

KAM BUSULL TË NDRITSHME

Jam ndalur shpinë kodrës të pushoj,
I dirsur prej marshimeve të gjata,
Si nga kurrize devesh po vështroj:
Qielli i kaltër digjet... zbret nata.

Hëna rrëshqet si anije antike,
Që velat i mbenë diku në beteja.
Unë eci mes shtigjesh t'egra
epike,
Mbi tokën e lashtë
mbart ëndërra të reja.
Kam busull të ndritshme,
s'më duhen yjet,
E di pikndodhjen,
ku do jem në mëngjes,
S'më trembin guvat,
s'më ndalin pyjet,
Me pushkën mbi sup
agimet përshëndes!..

KËNGA USHTARAKE

Jam midis ushtarëve të thjeshtë,
Që më duan
dhe kaq shumë i dua.
Ndai më sheh, atdhe, me ta në rreshta
Mbrëmjeve të purpurta
të tua.

Po,
Si komandant
unë jam i rreptë,
Se në gjak e kam të kërkoj rregull,
Dhe për vogëlsira s'jam i qetë:
Por, transhen e gjej
edhe në mjegull.

Më ke parë, shok, dhe në stërvitje,
Në thëllim e shqotë më ke parë,
Kur mbi borë zë pozicion për qitje,
Dhe pastaj me radhë gjithë ushtarët.

Është e bukur sot jet' e ushtarit,
Se mbi sup mban kazmë edhe pushkë,
Që t'i japim gjallëri ugarit,
Që ta bëjmë pjellor malin si fushën.

Ja këtu mes njerëzish,
në punë,
Kur kërcasin drizat përmes flake,
Gjithë e freskët çeli dhe tek unë
E sigërtë këngë ushtarake!

1967.

...NË DHOMË

Lindin mendimet
në dhomën time;
Po këto çaste
dua të nis dy vargje
në jetë,
Shoku im qep qaforen në xhaketën
e përhimë,
Ndërsa radioja
jep lajmet,
Komunizmi troket
entuziast
mbi planet!

NË KËTË QYTET

Gurët e ashpër të këtij qyteti
I vura në themel të këngëve
dikur.
Dhe këtu më lindën
të gjitha dashuritë
Që hodhën shtat të shëndetshme
si fëminia.
Tani dëgjoj hapat e rënda
që dikush troket...
Unë bredh me heronjtë e poemave të mia
Mbi kalldrëme,
sonte
në këtë qytet...

ATË QË DOJA...

Atë që doja
Vetëm një herë e ndoqa pas.
Një ditë,
Një vjeshtë.
Kur moti kish fshehur kaltërsitë
Si vajza dashurinë e fshehtë...

Atë që doja
E ndoqa pas një ditë,
Një vjeshtë,
Dhe tani buron nga thellësitë
Kjo këngë e largët,
e thjeshtë...

POEZI

Unë shkruaj poezi,
Që mes njerëzve
të ulet këmbëkryq.
Me ta,
si shok i mirë
kudo të jetë,
Dhe mua
të më shpjerë te të gjithë;
Kështu si jam,
i dashur,
i singertë.

Poezi —
agjitatore e fortë e partisë
Qëllon zjarr për zjarr,
Si këmbanë revolucioni
na mbledh,
e thërret!
Mendimin e struktur
anemik
Zhurit
Si fletërrufetë!

ÇAST

I vështirë është çasti i ndarjes,
Këng' e ndarjes është e vështirë,
Si t'i them unë sonte vullnetares,
Mirupafshim, apo lamtumirë?

Ndarja e pashmangshme qëndron sonte
Pas ugaresh,
tjetër shteg na pret.
Pse mendohe kaq, moj leshrabjonde,
Me shqetësime mendjen pse e vret?...

I vështirë qenka çasti i ndarjes,
Fjalëve të fundit iu ndjej afshin;
Do, t'i them unë sonte vullnetares
Në të tjerë aksione mirupafshim!

MË THËRRESIN UDHËT...

Nesër do iki, nesër do iki,
Atdheu më rriti për udhë,
Mbi spond të maqinës
i pari do hipi,

Kur krahët
i tundin flamurët:

Qytezë, e dashur qytezë,
Si u bëmë kështu,
të pandarë,
Të zgjova me këngë
kaq mëngjeze,
Më thuaj tani...
«Udhembarë!..»

Nesër do iki, nesër do iki,
Atdheu më nisi për udhë,
Koha,
motivet e pastra do rriti,
Që mblodha te ty,
hekurudhë.

... TE MALËSORËT

Mbrëmë ishim te Prenk Deda,
Të çuditshëm malësorët tanë,
Duhanin dhe barutin në xhep
Përzier bashkë i kanë.

Lindi një vocrrak mbrëmë atje,
Të qarën përshëndeti zil' e mushkës,
Xha Prenka buzëgas i uronte:
«Deka t'kjoft në gryk të pushkës!..»

1966

VALLEZO VOGËLUSHE

Unë e lashë vallëzimin përgjysmë,
Se n'ato çaste
ashtu duhej lënë,
Dhe në shtigje të tjera më nisën,
Ku çdo hap më ndiq
e bardha hënë...

Ndaj vallëzo vogëlushe, e qetë,
Largoi mendimet e kota,
Unë do vij si një stinë e blertë
Pas një dimri të egër ndër shqota.

KËNGA VULLNETARË

Ndënë fërfëritje flamujsh
Mijëra duar token,
Dhe brohorasin mijëra vullnetarë,
Të begatë do ta bëjmë tokën
Me vrullin tonë,
vrullin djaloshar.
Kazmat shkëlqejnë përmbi supe,
Kjo armatë e re
aksioniste,
Me fjalën e partisë
kudo sulet
Drejt shtigjeve të nderura —
komuniste.
Vështroj me krenari shokët e dirsur
Përkulur përmbi brazdat e ugarit,
Sikur vështroj atdheun më të rritur
Nga hovi i rinisë që ngjitet malit.

Kaq të qeshur sot ata më duken
Tek thërrojnë shkëmbinjtë me nxitim,

Ky është aksioni ynë
i madh për bukën,
Ndaj malet i sulmojnë me guxim.

Ndënë harqe, kazme, kumbon kënga jonë
Për tokën, që me djersë po e ngjeshim,
Dhe radhët si ushtarë i shtrëngojmë,
Që kënga të jehojë brez pas brezi...

TARRACAT

Në qoftë se malet do thinjen nga vitet
Si luftëtarët në t'ashprat beteja,
Tarracat që hapi ushtria
Në shekuj do mbeten të reja!..

1966

Shënim: Nëse kjo poezi është e re, ajo është e re.

Shënim: Nëse kjo poezi është e re, ajo është e re.

TREGIM AKSIONI

Shënim: Nëse kjo poezi është e re, ajo është e re.

Këtu hedh rrënjë tregimi im;
Ku vend ka zënë travers' e parë,
Ku shtynim karrot me një frymë
Dhe t'ashprat duar i kam vrarë.

Netve kur muzgjet pinin ujra
Dhe shkisin larg në perëndim,
Ne ngrinim skelat përmbi ura,
Ku zgjatej kënga pambarim...

Qëllonin ditë me suferina,
Por kazma
mbi ylber ngrihej,
Se toka priste në gjoks shinat
Si trimi armët
dhe pajimet!

Vrapuan ditët si pulbardha
Tek rritej ëndërra
që shpërthente;

Dhe çdo agim na gjen në radhë
Sikur të ishim monumente!

Këtu kaq shumë u dashuruam
Me punën,

tokën

~~YKORIZ!~~ edhe njerëzit,

Mbi çdo kuotë

një flamur shtuam,

Si krenari

e këtij brezi!

FLAMUJT LART, RINIA IME

(Komandantes dhe shokëve
të mi vullnetarë)

Mahmudie, Mahmudie,
Sa të duan vullnetarët,
Ti je bërë midis tyre
Shoqe e ngushtë,
e pandarë.

Pas çdo shtegu
nëpër turne
Ti kudo vrapon e para,
Hyn e del nga vjersha ime
Porsi filladi nëpër ara...

Nata hedh yje me grushta,
Yjet ecin mbi trase,
Tunden shallet ndënë gusha,
Vrapon larg një këngë e re.

Prozhektori ngjyen mbrëmjen
Me flurudhën portokalle,
Ku rinia shpalos ëndërrën
Më të hekurt,
më të madhe!

Flamujt lart rinia ime!
Mbi trase
monto portretin,
Ndizi ngjyrat si agime,
Gdhende vetë monumentin!...

Komandante, komandante,
Ti do mbetesh midis nesh
Porsi zjarret partizane,
Zjarr i ri
me ne do jesh!...

VIZION

Ti do të bëhesh poet i dëgjuar,
Vogëloshja më thoshte një herë.
Që ahere

shumë kohë ka shkuar
Dhe malit
ka fryrë.
tjetër erë

Rendëm nëpër gjurmë heroizmi
Vatrave të njerëzve tanë,
Dhe në male
zjarre të rinj ndiznim,
Kur marshonim porsì partizanë.

Shtigieve të egra hodhëm farë
Nuk e ndamë nushkën nga parmënda,
Dhe i deshëm kaq me shpirt ugaret
Sa i shihnim shpesh dhe nëpër ëndërra...

Me ditë e net
ndenjëm zgjuar

Dhe me njerzit u pleksëm,
u shkrimë.
Toka përmbi mal
duhej lëruar,
Përmbi mal
ne mbronim
dhe kufinë!

... Në u bëfsha poet i dëgjuar,
Nëpër vargje,
ndjenjat
do më mbinë.

Dhe nga netët që po rrimë zgjuar,
Malet do ta shtojnë krenarinë.

KËTË TOKË

Në këtë tokë,
Ku gërshetohen milionë heroizma
gjeneratash
U thërmua tradhëtia,
dhe socializmi
i zjarrtë mbeti,
Këtë tokë.
që ka çarë historinë
me fringëllimë shpatash,
Sot,
si dinstinktiv të kuq
në gjoks e mban planeti!

1966.

VARRI I VETMUAR

Ky varr i vetmuar nazisti
që dergjet

me një nën ollakën e murme,

Urrejtjen e madhe

ma nxiti

T'ja derdh

të hidhur

si plumb

Kur zbriti,

pse erdhi? —

E dimë!

Ckërmiti dhe dhembët

e mprehtë,

La gjurmët me gozhdë

mbi lëndinë

Ku bari

iu bë bajonetë.

Dhe armët i zbraz

i egër

Tek toka jonë zemërmirë,

Na skuqi tërfilin

e gjelbër,

Mbi lulet
kaluan zinxhirët!...
Kur flaka e luftës
u shua
Nazistin
kjo tokë
e strchoi,
Dhe balta e vendit
të huaj
Përpjetë mbi trup,
i rëndoi.
Ka mbetur ky varr i vetmuar,
Tek zverdh bereqeti i jugës,
Si njollë e kohës së shkuar
Trofe
e urryer
e luftës!

DUKE ECUR NDANË DETIT

Dielli i kuq mbi det varet kurorë,
Si mbi një gjoks vigan dëshirash,
Valët çelin larg luleborë,
Dhe m'freskojnë mendimet në sfond ngjyrash.

Dielli zbriti tej në horizont,
Kur vala e najlontë e spërkat,
Unë, që ndanë detit eci sonte
S'mund të rri pa thurur ndonjë varg...

Muzgu u shpalos ngjyer në bakër
Horizonti si minierë digjet,
Gjoksin ma fladit ajër' i pastër:
Të pashkelur

s'do t'i lemë shtigjet!
Vala bregun rreh me tërsëllimë
Këng' e detit
oshëtin që larg,
Deti ngjan kaq shumë me rininë
Se ka shpirt të hekurt,
luftarak.

Këtë breg të bruztë
ku treten valët,
Gjaku, porsi ujët e ka larë
Se vërshuan egër
dikur vandalët,
Dhe nga përleshjet,
lindën lapidarë!
Duke ecur sonte ndanë detit,
Një botë mendimesh
mbart mbi vete
Si monument lavdie këtu mbeti
Heroizmi i gdhëndur ndër vjete.

Udha zgjatet tutje ndënë muzgje,
Ku shkëmbinjtë val' e rreptë i mpreh
Jo, thjesht udhëtar
unë s'mund të quhem,
Kur për detin
ngrë një këngë të re!...

YJET PARTIZANE...

Mblidheshin rreth zjarrit nëpër natë
Bisedonin për një aksion të ri,
Dëgjonin komandantin fjalëpakë
Dhe zemra u ndizej
si yjet në kaltërsi.

Rreth zjarrit rrinin të rreckosurit
Cigaren e gjatë
ndanin në qetësi,
I harronin dhimbjet
të plagosurit,

Dh qielli zjarret
i shihte me zili...
Koha rrodhi nër male
e shtigje,

Qielli zjarret
i futi në gji,
I mori me vete.
Sot,
po të vëresh, n'udhëkryqe
Kanë zbritur yje
mbi monumente!...

Motive Nëntori

«ENVER - MAO CE DUN!...»

Enver - Mao Ce Dun, buçasin megafonët,
Ka ardhur në Kongres gjithë Shqipëria,
Kjo thirrje bie si bombë përmbi fronet
Ku rri e drithëruar borgjezia...

Enver - Mao Ce Dun, kudo sot po dëgjohet;
Dhe nuk përmbahet hovi,
krenaria!
Gjithë bota nga kjo thirrje
lart çohet,
Vështron si projektohet lumturia!..

**DUKE DËGJUAR RAPORTIN
E SHOKUT ENVER...**

Duke dëgjuar raportin e shokut Enver,
Sikur vështroj me sy
gjithë Shqipërinë,
Dhe vargu im
fluturon gjer në eter,
Në ballë puth agimet që po vijnë!..

DELEGATI DHE VOGËLUSHJA

(Kushtuar delegatit S. Musta)

Një copë qiell me yje ke në gjoks,
Ndaj kurioze të sodit fëmia,
Ti buzëqesh,
dhe s'mund t'i thuash dot...
Për dekoratat
që të dha Partia!...

Nëntor 1966

LAPIDARI

Është ulur diku përmbi kodër,
Në ballë një yll i ka çelur,
Ka zbritur nga shtigjet këtu më i fortë,
Sikur në zjarr pret për t'u rihedhur.

Dhe s'do t'ja dijë për motet me gjëmime,
Në ballë të kodrës
krenar ai ka mbirë,

Dhe ndodh shpeshherë të bjerë në mendime
Për tokën e shtrënjtë
me njerëz të mirë.
Na ngjan sikur me ne del nga transheja
Dhe pozicionin zë si luftëtar,
I gatshëm, i paepur për beteja
Qëndron ky partizan,
ky lapidar!

ATO VININ

Ato vinin ngarkuar me pajime,
Fytyra e skuqur
u nxirrte avull,
Sikur të kishin lindur për marshime
Vraponin,
edhe pushkë mbanin krahut.
Braktisën qetësinë,
bulevardet
Dhe u futën në të blertat radhë,
Shkelën baltra,
ngjitën monopate
Porsi krahë lumenjsh, të pandarë.
Shpejtonin ngarkuar me pajime
Gratë tona,
gratë shqiptare;
Sikur të kenë lindur për luftime,
Sikur të kenë lindur
thjesht ushtarë.

NË UZINËN E TRAKTORAVE

Lëvizin agregatët e rëndë me zhurmë,
Furra elektrike hap gojën e zjarrtë,
Nga tubat ngrihet një avull i murrmë,
Derdhet në forma metali i artë.

Harku elektrik u ngjyen fytyrat
E ashpra,
të dirsura
punëtorëve,
Zien nga vrulli,
përflaket në ngjyra
Uzina e re e traktorave.

Vareja godet mbi detajet e kuqe,
Përhapen shkëndijat si meteorë,
Në brazda do futen më shumë plugje,
Atdheut do buçasin traktorë.

Vinça zgjat krahët e saj të fuqishëm

Mbi ne,
ngre lart mineralin,
Erdha këtu si punëtor i përditshëm,
Që nga tornua e mendimit
Vargje
të hekurta të dalin!

Lëvizin agregatët e rëndë me zhurmë,
Detajet e skuqur rreh shtruar vareja,
Traktorë dhe grurë do ketë më shumë
Në fushat tona të reja.

BABALLARËT

Ata kthehen gjithmonë nga puna
Ashtu të urtë,
të menduar.

Mbi ballë kanë brazda me rrudha,
Në zemër,
një zjarr të pashuar.

Baballarët i duam me shpirt.

Ata bënë luftën!

Dhe në këngët tona
përjetësisht

Me thjeshtësi partizane
u futën...

SKËNDERBEU

Ai rend nga thellësitë
e kohrave
Mbi kreshta lavdie,
i përflakur
Sikur të mbrojë stinën e të korrave
Nga armiqtë e mundur,
të përgjakur.
Vrapon sërish mbi kalin luftarak
Dhe tradhëtinë
në pluhur
e rrëzon,
Vështrimin si flurudhë
e ngul gjer larg,
Ku skuq dhe feks
përtej në horizont.
Potkojt trokojnë
e ngrënë lart duman,
Nga heroizmat
shpatat vetëtijnë,
Çdo gjurmë
dhe përleshje në tufan
Një trandafil të kuq
hedh mbi Lirinë!

Kështu vjen
Si një lavdi Skënderbeu ynë
Ushtarët trima që s'shterron kurrë,
Me këngë, pas i rrinë
heshta dhe flamurë...

Dhe gjumi të zë shpesh
ashtu mbi shkresa?..
Ti mund të flasësh,
shumë mund të flasësh
Citate të mësosh për natë,
Dhe prapë të mos jesh në gji të masës
Dhe prapë
do të quhesh burokrat!...
Nuk ke besim te njerëzit,
Pse të tmerron rinia?..
Kudo të ngjan sikur thëresin:
«Hej burokrat,
s'të mban më skrivania...
... Ti mundet ashpër të godasësh
Nomet,
martesat me shkesa
Dhe prapë të qëndrosh
shumë larg prej masës,
Dhe jetën ta vështrosh
ashtu nër shkresa...»

PASQYRA E LËNDËS

	Faqe
Përsëri	3
Partisë sime	6
Kam busull të ndritshme	9
Në zbor	10
Kënga ushtarake	11
Një mbledhje	13
Në dhomë	14
Në këtë qytet	15
Atë që doja	16
Poezi	17
Çast	18
Më thërresin udhët	19
Te malësorët	20
Vallzo vogëlushe	21
Kënga vullnetare	22
Mësuesja	24
Tarracat	26
Tregim aksioni	27
Flamujt lart, rinia ime	29

Tirazhi 2000 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-65

**Shtyp NISH Shtypshkronjave «MIHAL DURI»
Stabilimenti «8 NËNTORI» — Tiranë 1968**